

KENDELSE

afsagt af Konkurrenceankenævnet den 31. maj 2012 i sag nr. 2011-0025977

Lolland Vand A/S

mod

Forsyningssekretariatet
(Fuldmægtig Mette Clausen)

1. Resume af afgørelsen

Forsyningssekretariatet har den 14. oktober 2011 truffet afgørelse i en sag, der drejer sig om fastsættelse af prisloft for Lolland Vand A/S. Det fremgår af afgørelsen, at der i tillæg til det almindelige effektiviseringskrav er fastsat individuelt effektiviseringskrav for Lolland Vand. Det fremgår videre, at Lolland Vand ikke har fået godkendt omkostninger til afværgeboringer, råvandsledninger og arsenanlæg som 1:1 omkostninger.

Ved klageskrift af 9. november 2011 har Lolland Vand indbragt denne afgørelse for Konkurrenceankenævnet, idet Lolland Vand mener, at prisloftet er fastsat for lavt.

Lolland Vands klage støttes navnlig på, at Lolland Vand ikke har mulighed for at effektivisere omkostningerne til afværgeboringer, råvandsledninger og arsenanlæg, hvorfor disse burde være medtaget som 1:1 omkostninger.

Forsyningssekretariatet har påstået stadfæstelse.

Konkurrenceankenævnet har ophævet Forsyningssekretariatets afgørelse og har hjemvist sagen til fornyet behandling med henblik på, at Forsyningssekretariatet kan foretage en mere individuel vurdering af det individuelle effektiviseringskrav. Konkurrenceankenævnet har i øvrigt stadfæstet Forsyningssekretariatets afgørelse.

2. Parteres påstande

Lolland Vand A/S har nedlagt påstand om, at Lolland Vands omkostninger til afværgeboringer, råvandsledninger og arsenanlæg skal medtages som 1:1 omkostninger.

Forsyningssekretariatet har påstået stadfæstelse.

3. Den påklagede afgørelse

Afgørelsen vedrører spørgsmålet om det prisloft, som i medfør af vandsektorlovens § 6 fastsættes af Forsyningssekretariatet. Et element i prisloftet kan være "Individuelle effektiviseringskrav" hvor Forsyningssekretariatet undersøger, hvorvidt forsyningsselskabets forhold er af en sådan karakter, at der er grundlag for at fastsætte effektiviseringskrav ud over de generelle effektiviseringskrav, som følger den generelle produktivitetsudvikling i dansk erhvervsliv.

Afgørelsen er baseret på en beregningsmodel, som er konstrueret af Forsyningssekretariatet.

Forsyningssekretariatet har sendt udkast til afgørelse til høring ved Lolland Vand, som afgav høringssvar inden for fristen.

Forsyningssekretariatet traf den 14. oktober 2011 afgørelse.

Af afgørelsen fremgår, at Lolland Vand er pålagt et individuelt effektiviseringskrav på 2.412.215 kr., hvilket er beregnet på baggrund af en af Forsyningssekretariatet udarbejdet model.

I afgørelsen kan man ligeledes læse, at Forsyningssekretariatet ikke har givet tillæg for en række udgifter, som Lolland Vand har angivet vedrører 1:1 omkostninger, herunder særligt udgifter til afværgeboringer, råvandsledninger og arsenanlæg.

4. Parternes argumentation

Lolland Vand A/S har til støtte for påstanden gjort gældende, at det nu er dokumenteret ved fremlæggelse af påbud af 29. oktober 2007 om etablering og drift af arsenfjernelsesanlæg, at udgifterne hertil er omfattet af reglerne om miljø- og servicemål, hvorfor det burde det være en

formsag for Forsyningssekretariatet at godkende udgifterne som sådanne. Dette gælder særligt fordi Forsyningssekretariatet har godkendt anlægget som et specielt anlæg i Polka.

For så vidt angår råvandsledningerne, så ses det som en indrømmelse fra Forsyningssekretariatets side, at råvandsledninger er med i costdrivere for 2013. Det ville på den baggrund klæde Forsyningssekretariatet at godkende costdriverne for 2011 og 2012, om ikke andet som 1:1 omkostninger.

For så vidt angår afværgeboringer, så er det dokumenteret, at afværgeboringer skal drives for at sikre grundvand til vandindvinding, det er derfor ikke muligt at regulere produktionen kun ud fra et økonomisk synspunkt.

En af afværgeboringerne er en tidligere amtsboring, som er blevet forurennet. Dette er en jordforureningssag, som regionen skal tage sig af. Forureningen er sket, på grund af at et landbrug har hældt pesticider ud. Regionen har endnu ikke kunnet finde midler til oprensningen. Årsagen til, at der ikke ligger et påbud om at drive den pågældende afværgeboring, er, at boringen tilhørte Amtet, som var den myndighed som udstedte påbud, dengang forureningen blev fundet. Amtet udstedte selvsagt ikke påbud til sig selv. Havde der været et sådan påbud, ville der ikke være tvivl om, at omkostningerne til afværgeboringen kunne medtages som omkostninger til miljømål.

I forbindelse med nedlæggning af amtet og kommunesammenlægning i 2007 overtog Lolland Vand A/S boringen. Boringen tjener i dag som sikkerhed mod, at selskabets vandværk i Vesterborg forurenes. Det er derfor vigtigt, at boringen holdes i drift for at Lolland Vand A/S ikke er nødt til at lukke vandværket.

På Lolland er der maksimalt en reservekapacitet på 5% grundvand ud af de ca. 4.000.000 m³, der indvindes. Der er derfor ikke råd til at stoppe boringen, da forureningen så vil sprede sig til øvrige boringer i området, hvor ca. 10% af Lollands vandindvinding tages fra.

Boringerne er energieffektiviseret, hvilket kan dokumenteres, men det er ikke muligt at droppe afværgeboringerne, idet man så vil miste grundvand.

I dag fås heller ingen costdrivere for afværgeboringer. Det er derfor irrelevant at diskutere effektivisering, når man ikke kan få godtgjort udgifterne til at drive afværgeboringer.

Forsyningssekretariatet har vedrørende det generelle effektiviseringskrav gjort gældende, at udgangspunktet for prislofterne skal korrigeres med et generelt krav og ikke et tillæg til effektivisering. Det er en konsekvens heraf, at Forsyningsselskabet har undladt at give et tillæg til prislofterne, som giver selskaberne mulighed for at være mindre effektive. Hvis man gav tillæg til prislofterne, ville det give selskaberne mulighed for at være mindre effektive, og det ville derfor ikke vil være i overensstemmelse med vandsektorlovens formål, som blandt andet er at sikre at selskaberne drives på en effektiv måde.

For så vidt angår det individuelle effektiviseringskrav, så har Forsyningssekretariatet gjort gældende, at processen med udviklingen af modellen, hvor alle selskaberne samt DANVA har haft mulighed for at deltage, og gøre opmærksom på både generelle og individuelle forhold, som modellen bør tage hensyn til, medfører, at alle væsentlige forhold indgår i den model, som ligger til grund for benchmarkingen og for de individuelle effektiviseringskrav.

Vurderingen af væsentlighed i denne sammenhæng er baseret både på mængden af omkostninger tilskrevet de enkelte costdrivere, på statistiske metoder og på sund fornuft.

Samlet set betyder inddragelsen af selskaberne og DANVA ved udviklingen af modellen og sekretariatets kvalitetssikring, at modellen afspejler omkostningerne med det enkelte selskabs net.

Med hensyn til vurderingen af de særlige forhold, som et selskab kan have gjort opmærksom på, har Forsyningssekretariatet i første omgang benyttet et væsentlighedskriterium på 5 % af driftsomkostningerne i prisloftet. Det vil sige, at forsyningen skal kunne dokumentere, at omkostningerne forbundet med deres særlige forhold svarer til minimum 5 % af deres driftsomkostninger i prisloftet. Omkostninger under 5 % af de samlede driftsomkostninger anses således ikke for væsentlige.

Herudover afhænger vurderingen af de særlige forhold af, om der er tale om en funktionsmæssig adskillelse, i forhold til hvad der forudsættes i modellen. Et eksempel på dette er et selskab der kun behandler overfladevand.

Hvis der ikke er tale om en funktionsmæssig adskillelse, men at forholdet har karakter af en costdriver, altså at forholdet i større eller mindre grad gør sig gældende for mange selskaber, er forholdet mere et udtryk for en usikkerhed omkring præcisionen af modellen. Det er der taget hensyn til i det usikkerhedshensyn, som er foretaget ved at reducere selskabernes effektiviseringspotentialer med 80 %.

Modellen gør det således muligt, at sammenligne selskabernes økonomiske effektivitet og de fundne potentialer kan derfor lægges til grund for fastsættelsen af selskabernes individuelle krav.

Forsyningssekretariatet har endeligt gjort gældende, at der kun er fastsat individuelle effektiviseringskrav for selskaber med særligt store effektiviseringsbehov, hvilket er i overensstemmelse med forarbejderne til vandsektorloven.

Der er imidlertid tale om monopolselskaber, som i lang tid har opereret på et ureguleret marked, hvilket er baggrunden for, at der er en meget stor del af selskaberne, som har særlige effektiviseringsbehov.

Det er korrekt, at beregningsmodellen i visse tilfælde fører til, at forsyningsselskaber, selv efter generelle og individuelle effektiviseringskrav, kan hæve priserne væsentligt i 2012 i forhold til 2011, herunder at et enkelt selskab kan mere end fordoble prisen, men det hænger sammen med, at Forsyningssekretariatet ifølge prisloftsbekendtgørelsen skal fastsætte det individuelle effektiviseringsbehov ud fra prisloftet, og ikke ud fra den reelle pris som forsyningsselskaberne opkræver.

Vedrørende spørgsmålet om 1:1 omkostninger, så har Forsyningssekretariatet gjort gældende, at omkostninger til afværgeboringer, råvandsledninger og arsenanlæg er almindelige driftsomkostninger, som selskabet har mulighed for at indvirke på ved at tilrettelægge driften af disse mere hensigtsmæssigt. Disse udgifter er derfor ikke omfattet af reglerne om 1:1 omkostninger.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt eller flere af omkostningerne kunne være godkendt som omkostninger til miljømål, har Forsyningssekretariatet gjort gældende, at dette er en ny oplysning som er fremkommet efter Forsyningssekretariatets afgørelse vedrørende 2012, hvorfor den først kan medtages i afgørelsen vedrørende 2013.

5. Afgørelsens begrundelse og resultat

5.1 Korrektion for generelt effektiviseringskrav

Af § 4, stk. 4, i den tidligere prisloftsbekendtgørelsen (nu § 5, stk. 1) fremgår det, at udgangspunktet for prisloftet, som fastsat efter stk. 1, skal korrigeres for bl.a. fradrag af et generelt effektiviseringskrav.

Det generelle effektiviseringskrav opgøres efter prisloftsbekendtgørelsens § 14, hvoraf fremgår følgende:

”§ 14. Det generelle effektiviseringskrav fastsættes som et vægtet gennemsnit af produktivitetsudviklingen i dansk erhvervsliv, som indgår med 70 procent, og produktivitetsudviklingen i bygge- og anlægssektoren, som indgår med 30 procent. Det vægtede gennemsnit beregnes ud fra oplysninger om produktivitetsudviklingen i de ti seneste år, som er tilgængelige på tidspunktet for fastsættelse af prisloftet.

Stk. 2. Det generelle effektiviseringskrav fastsættes for driftsomkostninger.

Stk. 3. Forsyningssekretariatet fastsætter det generelle effektiviseringskrav samtidig med fastsættelsen af prisloftet for det enkelte år.”

I henhold til vandsektorlovens § 6, stk. 2, har Forsyningssekretariatet hjemmel til at pålægge selskaber omfattet af lovens § 2, stk. 1, et generelt effektiviseringskrav ved fastsættelsen af prisloftet.

Formålet med det generelle effektiviseringskrav er at lægge et generelt effektivitetspres på vandsektoren og dermed sikre, at vand- og spildevandsforsyningen drives på en effektiv måde.

Som det fremgår af prisloftsbekendtgørelsens § 4, stk. 4 (nu § 5, stk. 1), skal det generelle effektivitetskrav fradrages i prisloftet svarende til det vægtede gennemsnit for produktivitetsudviklingen. Konkurrenceankenævnet finder imidlertid ikke, at der heraf kan udledes,

at der i et eller flere år med en negativ produktivitetsudvikling skal ydes et tillæg til prisloftet. I år hvor produktionsudviklingen er negativ, må det generelle effektivitetskrav i stedet fastsættes til 0 kr.

Konkurrenceankenævnet stadfæster derfor de indbragte afgørelser, for så vidt angår spørgsmålet om korrektion for det generelle effektiviseringskrav.

5.2 *Korrektion for individuelle effektiviseringskrav*

Forslag til lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold (lovforslag 150, Folketingstidende 2008-09, Tillæg A, side 4631 ff.) blev fremsat den 26. februar 2009. Af punkt 2.4.2.2 i lovforslagets generelle bemærkninger fremgår

”2.4.2.2 Efterfølgende prislofter

I de efterfølgende år skal prisloftet korrigeres for relevante faktorer, som f.eks. den årlige omkostningsudvikling, drift- og vedligeholdelsesomkostninger samt afskrivninger fra investeringer tilknyttet nyanlæg samt nye lovbundne (statslige) miljømål eller nye lokalt fastsatte miljø- eller servicemål samt et generelt effektiviseringskrav. Prisloftet kan endvidere indeholde et konkret effektiviseringskrav over for de vandselskaber, hvor benchmarking påviser særligt store effektiviseringsbehov.”

Af de særlige bemærkninger til § 6 fremgår:

”Prisloftet kan herudover indeholde yderligere effektiviseringskrav over for de vandselskaber, hvor der er særligt store effektiviseringsbehov. Miljøministeren kan fastsætte yderligere regler om prisloftet og regler om de nærmere detaljer i fastsættelsen, herunder hvilket indeks der skal anvendes.”

Af prisloftsbekendtgørelsens § 15 fremgår, at Forsyningssekretariatet ved beregning af det individuelle effektiviseringskrav skal tage udgangspunkt i de driftsomkostninger, der danner grundlag for prisloftet.

Forsyningssekretariatet har på denne baggrund opstillet en model for beregning af effektiviseringspotentialer, for at kunne identificere de selskaber, som skulle have særligt store effektiviseringsbehov.

Det bemærkes, at benchmarksprocessen bygger på, at Forsyningssekretariatet har bedt virksomhederne selv fordele omkostningerne på de forskellige costdrivere, hvilket uundgåeligt vil have ført til usikkerhed omkring de indrapporterede data.

Forsyningssekretariatet har oplyst, at der derudover er sket individuel sagsbehandling vedrørende hvert enkelt vand- og spildevandsselskab, hvilket har ført til, at ét vandselskab og ét spildevandsselskab har fået mulighed for at afvige fra den fastsatte model.

Efter gennemgang af alle selskaberne, har Forsyningssekretariatet fundet, at der var grundlag for individuelle effektiviseringskrav overfor 167 af 209 af vandforsyningssekskaberne (80%) og 95 ud af 105 af spildevandsselskaberne (90 %).

Konkurrenceankenævnet finder, at den opstillede model og den efterfølgende individuelle behandling ikke i tilstrækkeligt omfang tager højde for, at selskabernes reelle driftsomkostninger ikke nødvendigvis har sammenhæng med de driftsomkostninger, som er beregnet til brug for prisloftet, idet 62 af de udvalgte 167 vandforsyningssekskaber og 31 af de 95 udvalgte spildevandsselskaber, selv efter korrektion for individuelt effektiviseringskrav, har mulighed for at hæve priserne. Det bemærkes i den forbindelse, at prisloftet generelt bygger på omkostningsopgørelser for 2003-2005, der i visse tilfælde har meget lille grad af sammenhæng med de faktiske omkostninger i dag.

Konkurrenceankenævnet finder videre, at Forsyningssekretariatet ikke i tilstrækkelig grad har taget højde for de usikkerheder, som følger af selskabernes egen fordeling af omkostningerne på costdrivere.

Konkurrenceankenævnet er enig med Forsyningssekretariatet i, at der ved formuleringen af de relevante bestemmelser i vandsektorloven og prisloftsbekendtgørelsen er overladt sekretariatet et betydeligt skøn, men ved alene at tage højde for individuelle forhold i 2 ud af i alt 314 tilfælde, finder Konkurrenceankenævnet det usandsynligt, at Forsyningssekretariatet i tilstrækkelig grad har sikret, at dette skøn blev foretaget individuelt i hver enkelt sag. Det bemærkes i den forbindelse, at afgørelserne vedrørende prisloft 2012 er de første afgørelser nogensinde med benchmarking af vandselskaber og individuelle effektiviseringskrav, hvilket uundgåeligt har medført en større usikkerhed omkring både de indberettede tal og den anvendte model. Konkurrenceankenævnet finder derfor, at det må have

formodningen imod sig, at der på et så tidligt sted i forløbet kan opstilles en model, der fastsætter effektiviseringskravene så præcist, at kun to selskaber har ret til at få taget højde for deres individuelle forhold.

Endeligt finder Konkurrenceankenævnet, at det forhold, at Forsyningssekretariatet har fastsat individuelle effektiviseringskrav for 80 % af vandforsyningselskaberne og 90 % af spildevandsselskaberne ikke er i overensstemmelse med udtalelsen i lovforarbejderne om, at individuelle effektiviseringskrav alene var tænkt anvendt i det tilfælde, hvor benchmarkingmodellen påviser *særligt* store effektiviseringsbehov.

Konkurrenceankenævnet hjemviser derfor sagen med henblik på at Forsyningssekretariatet kan gennemgå fremgangsmåden ved fastsættelse af individuelle effektiviseringskrav, således at der sikres den tilstrækkelige individualitet i afgørelsen, og så det sikres, at alene selskaber med særligt store effektiviseringsbehov udvælges.

Konkurrenceankenævnet bemærker derudover, at den ensidige fokusering på driftsomkostninger ved fastsættelse af effektiviseringskrav indirekte kan virke som en opfordring til at foretage investeringer, inden disse er hensigtsmæssige i forhold til de driftsbesparelser, de medfører.

Konkurrenceankenævnet bemærker videre, at det er en forudsætning for en sund drift af et forsyningsselskab, ligesom et hvilket som helst andet selskab, at selskabet har en rimelig mulighed for at planlægge mere end et år af gangen. Konkurrenceankenævnet opfordrer derfor Forsyningssekretariatet til at tilkendegive, hvorvidt Forsyningssekretariatet også i de efterfølgende år forventer at stille krav om individuelle effektiviseringer. Det bemærkes i den forbindelse, at Konkurrenceankenævnet er enig med Forsyningssekretariatet i, at det ikke er muligt *præcist* at angive størrelsen af de forventede individuelle effektiviseringskrav.

5.3. *1:1 omkostninger*

Forslag til lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold (lovforslag 150, Folketingstidende 2008-09, Tillæg A, side 4631) blev fremsat den 26. februar 2009. Af de særlige bemærkninger til lovens § 8 fremgår:

”Ved fastsættelsen af prisloftet tages hensyn til omkostninger, som vandselskabet ikke kan påvirke (kaldet 1:1-omkostninger). Et vandselskabs omkostninger i forbindelse med betaling til et ydende vandselskab i en anden koncern indgår som 1:1-omkostninger for det betalende vandselskab, forudsat at det ydende vandselskab er omfattet af prisloftsreguleringen.

Reguleringen af prisloftet skal rettes mod de omkostninger, som vandselskaberne kan påvirke.

Nedenfor er angivet en ikke udtømmende liste over omkostninger, der derfor kan friholdes fra reguleringen i § 8.

Eksempler (ikke udtømmende) på omkostninger, der kan friholdes fra reguleringen i § 8.

Moms

Ejendomsskatter

Afgifter til drikkevandsbeskyttelse

Spildevandsafgifter

Afgift af ledningsført vand

Betaling til forsyningssekretariatet

Afskrivninger på reinvesteringer og nyinvesteringer i anlæg

Tjenestemandspensioner

Vandsamarbejder etableret i medfør af vandforsyningslovens § 48

Køb af ydelser og produkter hos et andet vandselskab, der er omfattet af prisloftreguleringen”

Med hjemmel i vandsektorlovens § 8 er udstedt en prisloftsbekendtgørelse. I denne bekendtgørelse er reglerne vedrørende fastsættelse af prisloft nærmere defineret, og det fremgår af bekendtgørelsen, at:

”§3...

Stk.4. Ved 1:1-omkostning forstås omkostninger, som har væsentlig betydning for vandselskabet, og som vandselskabet ikke har indflydelse på, herunder eksempelvis tjenestemandspensioner, vandsamarbejder etableret i medfør af § 48 i vandforsyningsloven, køb af ydelser og produkter, der er omfattet af prisloftreguleringen hos et andet vandselskab, betalinger til Forsyningssekretariatet, skatter samt uundgåelige afgifter....”

Fælles for de eksempler, som fremgår af bemærkningerne til vandsektorloven er, at det er udgifter hvis *størrelse* forsyningsselskaberne ikke har mulighed for at påvirke. Altså udgifter som ikke kan effektiviseres.

Konkurrenceankenævnet finder det godtgjort, at udgifterne til afværgeboringer, arsenanlæg og råvandsledninger, er udgifter som er nødvendige for Lolland Vand for at drive forsyningsselskabet hensigtsmæssigt, men Konkurrenceankenævnet finder det ikke godtgjort, at Lolland Vand ikke har mulighed for at påvirke størrelsen af udgifterne hertil.

Konkurrenceankenævnet finder på den baggrund, at Forsyningssekretariatet med rette har ladet udgifterne indgå i den almindelige drift og ikke som 1:1 omkostninger.

5.4. *Miljømål*

Det fremgår af sagen, at Lolland Vand nu har oplyst, at afværgeboringer og arsenanlæg burde være medtaget som omkostninger til miljømål.

Afgørelsen vedrørende dette forhold drejer sig overordnet om, hvorvidt et selskabet har ret til at få genberegnet sit prisloft på baggrund af nye oplysninger fremlagt eller nye påstande nedlagt efter Forsyningssekretariatet har truffet afgørelse om prisloft.

Af vandsektorlovens § 4, stk. 2, fremgår følgende:

”Stk. 2. Vandselskaber, der skal have fastsat et prisloft efter kapitel 3, skal foretage registrering af og indberette oplysninger om vandselskabets miljø-, service- og driftsforhold og økonomiske forhold til Forsyningssekretariatet til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet i form af resultatorienteret benchmarking.”

Bestemmelsen er suppleret af vandsektorlovens §§ 6, stk. 3 og 30, stk. 1, hvoraf fremgår følgende:

”§ 6...

Stk.3. Indsender et vandselskab ikke de oplysninger til Forsyningssekretariatet, som vandselskabet har pligt til i henhold til kapitel 2, kan Forsyningssekretariatet lægge erfaringsmæssige værdier for de manglende oplysninger til grund for fastsættelsen af prisloftet.

...

§ 30. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

...

2) undlader at registrere eller indberette oplysninger efter § 4, stk. 2”

Af forslag til lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold (Lovforslag 150, Folketingstidende 2008-09, Tillæg A, side 4631 ff.), fremgår følgende af de særlige bemærkninger til § 6:

”Da prisloftet er centralt for den foreslåede regulering, og idet indberetninger fra vandselskaberne er nødvendige for fastsættelsen af prisloftet, skal det sikres, at Forsyningssekretariatet har et grundlag for sit arbejde. Det foreslås derfor i stk. 3, at vandselskaber ikke kan undgå at få fastsat et prisloft ved at undlade at indberette de oplysninger, der er pligt til. Sker det imidlertid, at et vandselskab ikke indberetter de pligtige oplysninger, foreslås det, at Forsyningssekretariatet kan fastsætte de nødvendige oplysninger. I de tilfælde, hvor Forsyningssekretariatet er nødt til at fastsætte værdier for et vandselskab, sker fastsættelsen efter et skøn, hvor Forsyningssekretariatet kan inddrage vandselskabets tidligere indberetninger, Forsyningssekretariatets erfaring, forholdene og udviklingen i sammenlignelige vandselskaber m.v. Dermed sikres det, at der altid kan fastsættes et prisloft, og at vandselskaberne ikke har et incitament til at undlade indberetninger.”

I prisloftsbekendtgørelsen fremgår de nærmere regler for selskabernes indberetning af oplysninger. Senest den 15. april skal selskaberne indsende de nødvendige oplysninger til brug for Forsyningssekretariatets fastsættelse af prisloft, jf. § 18, stk. 2. Sekretariatets skal herefter senest den 15. september sende udkast til afgørelse i høring hos selskaberne. Vandselskaberne har dernæst en høringsfrist på 2 uger, jf. § 19, stk. 2, og senest den 15. oktober skal sekretariatet træffe afgørelse om prisloft for de enkelte vandselskaber for det følgende år, jf. stk. 3.

Konkurrenceankenævnet finder, at selskabernes overholdelse af fristerne for indberetning og bemærkning til udkast er afgørende for, at Forsyningssekretariatet kan træffe afgørelse om prisloft senest den 15. oktober. For at sikre at Forsyningssekretariatet kan overholde fristen, og at selskaberne har et incitament til at deltage i processen, kan Forsyningssekretariatet i henhold til vandsektorlovens § 6, stk. 3, fastsætte prisloftet på baggrund af erfaringsmæssige værdier for de manglende oplysninger.

Ud fra ordlyden af bestemmelsen, indgår de fastsatte værdier ikke i en foreløbig, men i den endelige afgørelse af selskabets prisloft for det kommende år.

Fremlæggelse af nye oplysninger for Konkurrenceankenævnet, der dokumenterer (yderligere) udgifter til servicemål, medfører derfor ikke i sig selv, at sekretariatets afgørelse skal hjemvises eller i øvrigt genberegnes. Dette gælder særligt i en situation som denne, hvor en del af de afgørende beslutninger om at fastsætte servicemål end ikke var truffet på tidspunktet for Forsyningssekretariatets afgørelse. Selskabet er i stedet som udgangspunkt henvist til at fremlægge de pågældende oplysninger til brug for fastsættelsen af prisloftet for året efter. Et andet resultat vil efter Konkurrenceankenævnets opfattelse reducere selskabernes incitament til at deltage rettidigt i indberetningen af oplysninger til brug for Forsyningssekretariatets fastsættelse af prisloftet. Som det fremgår af forarbejderne til vandsektorlovens § 6, er det netop det, som man har ønsket at hindre.

Konkurrenceankenævnet bemærker dog, at Forsyningssekretariatet har en vejledningspligt i henhold til forvaltningslovens § 7. Pligten omfatter vejledning om bl.a., hvilken form for dokumentation sekretariatet har brug for. Forsyningssekretariatets vejledning kan ske i form af udsendelse af generelle vejledninger. Det fratager imidlertid ikke sekretariatet i fra pligten til at yde individuel vejledning, hvis der er konkret grund hertil.

På baggrund af stående

B E S T E M M E S

Sagen hjemvises til fornyet behandling ved Forsyningssekretariatet.

Jens Fejø

Ole Jess Olsen

Suzanne Helsteen

Christian Hjorth-Andersen

Jon Stokholm

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Konkurrenceankenævnets sekretariat den 31. maj 2012.

Susanne Winther-Nielsen
ekspeditionssekretær